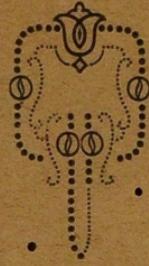

சென்னை மாகாணத்
தமிழர் முதலாவது மாநாடு,
திருநெல்வேலி.

சென்னை அரசியல் அமைச்சரும்
உத்தமபாளையம் பேருநிலக்கிழவருமாகிய
பேருமைதங்கிய
பொன்னம்பல தியாகராசனவர்கள்
M. A., (OXON) BAR-AT-LAW
மாநாட்டைத் திறந்துவைத்தபோது நிகழ்த்திய
பேருரை.

சென்னை மாகாணத்
தமிழர் முதலாவது மாநாடு,
திருநெல்வேலி.

சென்னை அரசியல் அமைச்சரும்
உத்தமபாளையம் பேருநிலக்கிழவருமாசிய
பேருமைதங்கிய
பொன்னம்பல தியாகராசனவர்கள்

B. A., (OXON) BAR-AT-LAW

மாநாட்டைத் திறந்துவைத்தபோது நிகழ்த்திய

பே ரு ரை .

“சென்னை மாகாணத்
தமிழர் முதலாவது மாநாடு,”
திருநெல்வேலி.

சென்னை அரசியல் அமைச்சரும்
உத்தமபாளையம் பெருநிலக்கிழவருமாகிய
பெருமைதங்கிய

பொன்னம்பல தியாகராசனவர்கள்

B. A., (OXON) BAR-AT-LAW

மாநாட்டைத் திறந்துவைத்தபோது நிகழ்த்திய

பெருரை.

பெருமாட்டிகளே, பெரியோர்களே !

தமிழர் வரலாறு, தமிழ்மொழி, தமிழ் இலக்கியம், இவற்றைப் பற்றி எனக்குத் தெரிந்தது மிகச் சருக்கமாகையால் இந்த மாநாட்டில் நான் ஒரு சிறப்புப் பணிசெய்ய வேண்டுமென என்னை முதலில் கேட்டபோது மரியாதையுடன் மறுத்துவிட்டேன். வரவேற்புக்கழக அமைச்சர் திரு. இ. மு. சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்கள் ஒற்றைக்கல் மன்றத்தில் (Ooty) என்னை நேரில் சந்தித்து நெல்லைக்கு வரவேண்டுமென வற்புறுத்தியபொழுது நான் அழைப்புக்கு இணங்கவேண்டிவந்தது. எனக்கு நீங்கள் செய்த உயர்ந்த பெருமைக்கு நான் உங்களுக்குப் பெரும் நன்றி பாராட்டுகிறேன். என்னுடைய ஊரென்று நான் போற்றக்கூடிய மதுரையை இந்த அழைப்பால் நீங்கள் பெருமைப் படுத்துவதாகவே கொள்ளுகிறேன்.

பாண்டியர்முதல் நாயக்கர்வரையுள்ள பலஅரச குலத்தாருக்கும் மதுரை தலைநகராயிருந்திருக்கிறது. அந்நகரம் இப்போது பெரும் மாறுதலடைந்திருந்த போதிலும் அந்நகரையாண்ட பலவேறு குடும்பங்களின் அடையாளங்கள் இன்றும் அந்நகரிடைக் காண்ப

படுகின்றன. தென்மதுரை, கபாடபுரம் என்ற முதல் இரண்டு தலைநகரங்கள் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே கடல் கொள்ளப் பட்டுப்போக, மூன்றாம் தலைநகராகிய மதுரை பாண்டியர்களின் புகழையும் பெருமையையும் நமக்கு நினைப்பூட்டுகிறது. மூன்றாவது சங்கம் அங்கேயிருந்தது. அது வெறும் புலவர் கழகமா அல்லது புலவர் கழகத்துடன் சேர்ந்த பல்கலைக் கழகமா என்று என்னால் சொல்லக் கூடவில்லை. என்றாலும் தமிழர்களின் இலக்கிய அறிவு, ஆராய்ச்சிகளுக்கு அது பேருதவி செய்துவந்ததென்பதை ஊரூம் மறுக்க முடியாது. தமிழ் நாட்டின் வெவ்வேறு இடங்களில் பாண்டிய சேர சோழர்கள் நிலைத்திருந்தனர். சில காலங்களில் தமிழ்நாடு முழுதும் அவர்களுள் ஒருவருடைய ஆளுகையிலிருந்திருக்கிறது. தமிழர்கள் வீரத்தில் குறைந்தவர்களல்ல ராயினும் பிறநாடுகளைக் கைப்பற்றி ஆளும் பான்மையரல்லர். தற்பொழுது மற்றவர்களும் ஆதிதிராவிடர்களும் நமது படையாளராவார்கள். போரில் அவர்கள் யாருக்கும் பின்னடைபவர்களல்லர். இந்தியப்பட்டாளத்தில் சாப்பர், மைனர் (Sappers and Miners) என்ற வழிகாட்டிப் படையார் பெரும்பாலும் இம்மக்களே.

தமிழர்கள் கடல்வழிச் செல்லுதலில் பெரும் பெயர் பெற்றிருந்தனர். கொற்கை, கரங்கனூர், புகார், தொண்டி முதலிய துறைமுகப் பட்டினங்கள் நாட்டின் பல இடங்களில் இருந்தன. மேல்நாட்டில் எகிப்து, உரோமாபுரி, கிரேக்கம் இவைபோன்ற நாடுகளுடனும் பர்மா, சீனம் போன்ற கீழ்நாடுகளுடனும் தமிழ் மக்கள் வாணிபம் நடத்திவந்தனர். சாவகம் (Java) முதலிய தீவுகளில் அவர்களிற் பெரும்பாலர் வணிகர்களாகக் குடியேறியிருந்தனர். அவர்களின் கலை ஆராய்ச்சியும் நாகரிகமும் அவர்களுடன் அந்நாடுகளுக்குச் சென்றிருந்தன. மூன்று ஆட்சி நாடுகளிலும் பாண்டியநாடு மார்க்கோபோலோ (Marco Polo) முதலிய மேல்நாட்டு வழிப்போக்கர்கள் புகழ்ந்து போற்றும்படியான பெருஞ் செல்வம், ஆதிக்கம் முதலியன உடையதாயிருந்தது. அக்காலத்திலிருந்த அகத்தசு (Augustus) இடமும் மற்றப் பெருவேந்தர்களிடமும் பாண்டியர் தங்கள் தூதர்களை அனுப்பியிருந்தார்கள். இதனாலேயே அவர்களின் ஆட்சி வல்லமையும், செல்வாக்கும் எப்படிப்பட்டனவென அறியலாம்.

அப் பெருமன்னர்கள் மொழியையும் இலக்கியத்தையு மட்டு மல்ல, சிற்பம், ஓவியம், கூத்து, இசை இவற்றையும் வளர்த்து வந்தனர். துட்பமாகத் தேர்ச்சிபெற்றிருந்த இசைத்திறத்தை நாம் இப்போது இழந்துவிட்டோம். தென்னாட்டின் இசையில் பற்று டையார் எவரேனும் இப்போதே இல்லாவிட்டாலுங்கூட மிக விரைவிலாதல் அத்திறத்தினைத் தேடி நமக்கு மீட்டுக் கொடுப் பாரென நம்புகிறேன். கூத்து நம் நாட்டை விட்டுப் போய்விட் டவில்லை. அதை உயிர்ப்பித்தால் நம் நாட்டார் மாத்திரமல்ல, பிற நாட்டாரும் அதனைப் புகழாதிருக்க முடியாது. அசந்தாக்குகை (Caves of Ajenta) களில் காணப்படும் ஓவியங்கள் தமிழர்களால் உண்டாயினவாவெனத் தெரியவில்லை. அவர்களும் சேர்ந்தே அதனை ஆக்கினரெனத் தெரிந்தால் அதற்காக நான் வியப்படைய மாட்டேன்.

நம் கோவில்கள் நமது பண்டைச் சிற்பத்திறமைக்குச் சான் றாகும். மதுரை, இராமேசுவரம் முதலிய கோவில்களை விலக்கிவிட் டாலுங்கூட, தென்னாட்டின் சாதாரணக் கோவில்களுக்கு ஒப்பான கோவில்கள் இந்தியாவின் வேறெந்தப் பகுதியிலுமில்லை. நமது மாகாணத்தில் தற்காலத்தில் ஒரு சாதாரணக் கோவில் போன்ற ஒன்றையாவது நம்மால் அமைக்க முடியுமாவென ஐயுறுகிறேன். மற்றொரு செய்தியும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நமது கோவில்களுக்கு ஒழுங்காகப் போனால் அதனால் நாம் நன்மை யடைகிறோம் என்று நான் உறுதியாய்ச் சொல்லுவேன். என்ற லும் கோவில் நுழைவில் நம்முடைய வழக்கத்தை நான் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடவில்லை. பிறப்பு, செல்வாக்கு முதலிய வேற்றுமை யின்றி கடவுள்முன், மக்கள் யாவரும் ஒரு தன்மையினரே என்ற எண்ணம் தோன்றவேண்டும். இவ்வுண்மைக்குத் துணைக்களமாக இருக்கவேண்டிய கோவில்களில் வேற்றுமைகளைப் பெருக்கும் செயல்கள் நடைபெறுவதும், அவைகளில் கடவுளின் உண்மை யான மக்களில் சிலர் உட்புகாமல் தடையுண்டிருப்பதும் ஒரு வியப்பே.

கோவிலுள் புகுவதற்கு என்ன தன்மைவேண்டுமெனத் தெரி யவில்லை. கடவுளிடமுள்ள பற்று ஒருதலைப்படுவதாயின், கடவு னைக் காணுதற்கு நந்தி விலகி இடங்கொடுத்த நந்தனாரைவிடச்

சைவத்தில் மிக்க பற்றுடையார் எவரையும் காணலரிது. தாழ்த்தப்பட்டவர் என்று சொல்லப்படும் மக்களைக் கோவிலுள் புக இடங் கொடுப்பதில் இனிச் சற்றும் காலந்தாழ்த்தலாகாது. இந்நோக்கத்தைப் பரப்புவதில் விரைவுப்படுத்துவதிலாவது அதற்காகச் சட்டம் செய்வதிலாவது எனக்கு நம்பிக்கையில்லை. என்றாலும், பொதுமக்கள் விருப்பம் விரைவில் இதை நெருக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்யவில்லையானால் நாம் ஒரு சிலருக்காக மாத்திரம் கோவில்களையும் வெறும் அடையாளங்களையும் பேணிவைத்தவர்களாவோம். மக்களிற்பெரும்பாலோர் தங்கள் உயிர் இன்பப்பேற்றுக்காகப் பிறசமயத்தைத் தேடுவர். தமிழர்கள் தம்முன்றோர் பிறசமயங்களில்கூட வெறுப்பைக் காட்டாதவர்களாக இருந்திருக்க ஆதிதிராவிடர்களிடம் இவ்வித மனப்பான்மையை எவ்வாறு காட்டத் தொடங்கினார்கள் என்பது எனக்குப் புலப்படவில்லை. உட்கள் பெருங் கவனத்தை இக்காரியத்தில் செலுத்தவேண்டுமென விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறேன். அரசாங்கத்துக்காகப் பேசுவோன் என்ற நிலைமையில் நான் இதைச் சொல்லவில்லை; நம்முடைய பழமையான சமயத்தில் பெரும் பற்றுடைய ஒருவனாக இதைத் தெரிவிக்கிறேன்.

நாம் எடுத்துக்கொண்ட முதன்மையான காரியத்தை மறுபடியும் கவனிப்போம். நமது முன்னோர்கள் உலக வாழ்வின் ஒவ்வொருவழியிலும் சிறந்திருந்திருக்கிறார்கள்; நாம் எல்லாரும் பெருமைபுடன் போற்றக்கூடிய பெயரை நமக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். சரித்திர அறிவு இன்றையால் நாம் பல செய்திகளை ஊக்கவேண்டிய நிலைமையிலிருக்கிறோம். என்றாலும் தமிழர் பெரும்பேறு பெற்றிருந்தார்கள் என்று சொல்லப் போதிய சான்றுகள் உள். அவர்களுடைய வருங்காலமும் அதைப்போன்று பெரியதாயும் அல்லது அதிலும் மேம்பட்டதாயும் இருக்கும். இந்நம்பிக்கையுடன் அவர்களுக்கிருந்த நற்குணங்களை நாம் விடாது கைப்பற்றுவோமாக. இதற்காக நாம் ஒரு மாகாணச் சங்கம் நிறுவி அல்லது பழைய மதுரைச் சங்கத்தை உயிர்ப்பித்து ஊக்கத்துடன் உழைப்போமாக.

தமிழருடைய உண்மையான வரலாறு எழுதப்படவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய வழிகளிலெல்லாம் நாம் புது ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும்; பிறரிடமுள்ள அறிவு நம்மக்களுக்கும் எட்டும்படியாகப்

பிறமொழிகளிலுள்ள அறிவு நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்க வேண்டும். மக்களிடம் அறிவு எளிதில் பரவுவது தாய்மொழி மூலமாகத்தான் முடியும். புலவர்கள் சில வேளைகளில் திரிசொற்களைப் பயன்படுத்துவதில் விருப்பங்கொண்டு விடுகிறார்கள். அவர்கள் நடை எளியதாயும் நுட்பமாயும் இருக்கவேண்டுமெனத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதனால் புலவர்கள் அறிவு மக்களுக்கு எளிதாயும் விரைவாயும் பரவும்.

சங்கம் மதுரையில் நிறுவப்படவேண்டுமென்று நான் சொல்வது மதுரையாகிய என்னூரின் பற்றாலல்ல. மதுரை தமிழர்களுக்கெல்லாம் பொதுவானது. மதுரையின் வரலாறு பாண்டியர் வரலாறாகும். பாண்டியர் வரலாறு தமிழர் வரலாறாகும். மதுரையின் தென்மை எல்லாத் தமிழரிடமும் புத்துயிரளிக்கும்; அது தமிழர்களைப் பெரிதும் ஊக்குவிக்கும்; நம் நாட்டுப் பேரூழியம் செய்யவும் இடமாகும்.

இந் நன்னோக்கம் நிறைவேற நீங்கள் மாகாணத் தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவுவது தெரிந்து நான் பெரிதும் மகிழ்கிறேன். உங்களுடைய நடவடிக்கைகளை நன்கு திறம்பட நடத்த என்னுடைய பரியாதைக் குரியவரும் கல்வியிற் தோர்ந்த நண்பருமாகிய திருவாளர் த. வே. உமாமகேசுவரன் பிள்ளையவர்கள் இணங்கியதற்காக நான் உங்களை மெச்சுகிறேன். உங்கள் மாநாடு திறக்கப்பட்டதாகவும் நீங்கள் கொண்டிருக்கிற பெருங்காரியம் நன்முடிவு அடையவேண்டுமென்பதாகவும் மகிழ்ச்சியுடன் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

